

Dobrý den, nejdříve bych Vám chtěla poděkovat, že jste si udělala čas na náš výzkum v rámci předmětu Divácká recepce na Filosofické fakultě v rámci oboru Teorie a dějiny divadla. Abych Vás uvedla do problematiky...naše skupina je zaměřená na Divadlo U stolu. Snažíme se provést kvalitativní výzkum, abychom zjistili konkrétnější informace o tom, proč diváci chodí do toho divadla, z jakého důvodu si vybírají tyto konkrétní inscenace, jestli je ovlivňuje něco z vnějšku, třeba jejich přátelé nebo se rozhodují impulzivně, prostě jdou večer do divadla atak dále. Takže já bych na Vás měla pár otázek, začneme jednoduše.

Jak trávíte volný čas?

No volný čas, pokud mám nějaký, vzhledem ke své zaměstnanosti, se snažím trávit právě kulturou tzn. divadly, ať už jakéhokoliv činoherního či operního typu. A samozřejmě potom s přáteli, ale většinou tedy vyhrává kultura s přáteli, kteří tam se mnou chodí.

Kultura ve Vašem životě tedy zabírá velkou část. Kdybyste to měla nějak dejme tomu z týdne nějakým způsobem procentuálně vymezit...?

Hmm...to se dělá těžko, v podstatě cokoliv co je po práci, pokud to není vyloženě můj osobní čas, tak to věnuju kultuře.

Z té kultury jsou to tedy koncerty, divadlo, výstavy...?

Všechno jmenované, takže tak.

No a divadlo navštěvujete jak často?

Minimálně jednou až dvakrát týdně, pokud to jde víc, tak samozřejmě víc.

Co Vás přivedlo k častějšímu chování divadla? Nemám tímto na mysli divadlo, na které jste chodila jako malá třeba s rodiči, ale kdy jste z vlastní iniciativy začala navštěvovat divadlo častěji?

Řekla bych, že na střední škole. Nejdříve mě k divadlu přivedli rodiče a potom spolužáci, takže si myslím, že to bylo navázáno právě na ten třídní kolektiv.

Vzpomenete si na nějakou inscenaci, která Vás v té době zaujala?

No shodou okolností to bylo z Divadla U stolu, kdy nás jeden spolužák vytáhl asi deset lidí ze třídy na inscenaci Sen směšného člověka a říkal nám, že na tohle prostě musíme jít, že na tom byl a že je to vynikající a fakt jsme na tom byli a všichni jsme byli spokojeni.

Takže láska k Divadlu U stolu začala už na střední škole?

Ano, přesně tak.

No, teď jsme se tedy bavily konkrétně o DUS, tak ještě trochu obecnější informace. Jaký typ divadla vůbec preferujete? Můžete to brát jak z hlediska komedie nebo tragédie nebo tato scéna/ jiná scéna.

No, vzhledem ke svému studijnímu zaměření i obecně, tak mám ráda hudební..to znamená, že v podstatě kdekoliv, kde se odehrává nějaká hudební produkce, ať už je to opera nebo třeba muzikál nebo činohra s nějakou kvalitní hudbou, řekněme scénickou hudbou, tak to mám ráda a samozřejmě nevyhýbám se činohrám, ani dalším..to není, že bych byla vyloženě úzce zaměřená na něco. Ale pokud jde tedy vyloženě o konkrétní scénu, tak v Brně musím říct, že nemám, protože se snažím to distribuovat pokud možno rovnoměrně, protože si myslím, že není divadlo, které by mělo jenom dobré inscenace a divadlo, které by mělo jenom špatné inscenace. To záleží jenom na tom, jak se která inscenace povede.

Navštěvujete tedy i mimobrněnská divadla?

Mimobrněnská divadla velmi málo, měla jsem spolužačky a kamarádky, které třeba hrály v divadlech v jiných městech, takže když mě pozvali, tak jsem tam jela, ale většinou se tohleto nedá stihnout.

Chodíváte někdy po festivalech? Teď tu třeba proběhl festival Encounter...

Ráda bych, ale s mou pracovní vytížeností, když je Encounter přes celý den od dopoledne, tak nemám šanci se tam vůbec dostat. A navíc málokterá představení byla pro veřejnost, tento rok.

Říkala jste tedy, že nemáte žádné vyloženě oblíbené divadlo. Takže když se tedy rozhodnete, že jdete večer do divadla. Podle čeho se rozhodujete? Jak vybíráte - na co? Nebo kam půjdete?

Jednak podle času kdy začíná. Mám občas problém s tím, že divadlo- třeba Národní divadlo začíná v sedm, což je na mě brzo, ale na druhou stranu, když začne třeba v Hadivadle o půl osmé a skončí o půl dvanácté, tak to taky není úplně ideální. No ale samozřejmě, hlavní kritérium je inscenace. Třeba mám od někoho doporučení, od nějakého kamaráda, že to je dobrá inscenace...

Přátelé vás tedy ovlivní..ovlivní Vaše rozhodnutí také recenze?

K recenzím se nedostanu. Pokud mi to vyloženě někdo nepošle, přečti si recenzi, tahle je dobře napsaná nebo něco takového, tak se k tomu nedostanu, protože neodebírám noviny, kde by mě to vyloženě trklo do očí. Musím říct za sebe, že recenze nevyhledávám. Ne že bych si nechtěla přečíst, co si kdo o tom myslí, ale většinou dám spíš na to osobní doporučení. Ne že bych si přečetla recenzi, kterou někdo napsal, kdo tam hraje a tak dále, to mě jakoby nezajímá, ale spíš dám na to, že na tom někdo byl a říkal, že se mu to líbilo proto a proto a potom na to taky jdu já.

Myslíte si celkově, že recenze jsou důležité?

Asi takhle. Já si myslím, že recenze jsou důležité paradoxně pouze historicky, archivně. Že prostě...aby si to lidé mohli dohledat. Ano, to si myslím já. Víím, že to možná zní špatně, ale je to samozřejmě jenom můj názor.

Půjdeme dál.

Já osobně znám spoustu lidí, kteří se rozhodli jít na představení podle toho, že tam hraje jejich oblíbený herec, třeba herec ze seriálu a tak. Máte i Vy nějakého oblíbeného herce, který díky tomu, že třeba ten den nehraje, tak ovlivní že si řeknete, tak dneska nepůjdu a půjdu někdy jindy?

No...v určitém ohledu ano, ale musím říct, že já mám v každém divadle v Brně nějakého oblíbeného herce, takže si myslím, že to není až taková tragédie, když tam nehraje, protože prostě většinou jdu na tu inscenaci proto, že chci vidět tu inscenaci. Pokud jdu třeba po několikáté, když mi někdo třeba dá lístek a já jdu an to víckrát, tak si potom už třeba pokouším zjistit, jestli tam hraje nějaký herec, kterého chci vidět nebo abych viděla druhé obsazení a tak. Ale většinou ne.

Takže čtete si obsazení před tím, než jdete do divadla?

Tak pokud to j, třeba u Janáčkova divadla to jde, tam je to vyvěšené, u Mahenky myslím taky. U ostatních divadel si nejsem jistá, jestli se to dá zjistit. Ale někdy třeba nejsou ani alternace. Pokud to chci zjistit a jde to zjistit, tak se snažím. Ale většinou to nejde a ani mi na tom zas moc nezáleží,

Je společnost další faktor, který ovlivňuje Vaše rozhodnutí jít či nejít do divadla? Například jestli při výběr představení, který vybíráte vy, záleží na tom, s kým tam jdete?

Určitě, protože ne každý..ikdyž třeba mám ráda operu, tak spoustu mých kamarádů ji rádo nemá. Takže se musím dívat také na to, s kým tam jdu a co oni jsou schopni reagovat pozitivně. Protože nebudu chtít jít s někým do divadla, pokud víím, že se mu to nebude líbit. To si myslím, že je naprosto nesmyslné.

No a další případ například, když někam jdete s přáteli a oni vám na poslední chvíli zavolají, promiň , nemůžeme dojít. Způsobí to, že do divadla nejdete?

Ne. Pokud mám koupený lístek, tak tam jdu. Pokud nemám a chci si ho koupit na poslední chvíli, tak se rozhodnu podle vlastní nálady. Pokud bych to vyložene chtěla vidět s nimi, protože ten zážitek bych chtěla sdílet, z nějakého důvodu, tak nejdu. Ale většinou při rozhodování jestli jdu nebo nejdu

na představení nehraje společnost až tak výraznou roli, ale samozřejmě, že je to také podstatné kritérium.

Mluvila jste o sdílení zážitků z představení, jde si po představení třeba někam sednout a debatujete s přáteli?

Ano. Většinou už totiž chodíme do divadla dlouho, protože jsme vysokoškoláci a většinou jsem do divadla začali chodit třeba hned od prvního ročníku, tak už máme vybudovaný nějaký názor na ty inscenace nebo na kvalitu, kterou bychom očekávali. Takže určitě se o tom bavíme, nemusí to být hnedka daný večer po divadle, ale kdykoliv jindy, když na to přijde řeč.

Přesuneme se k Divadlu U stolu.

Kdy jste poprvé navštívila DUS, to už jsme vlastně zjistily na začátku rozhovoru...

Ano, to mi bylo tak 16/17 let a byla to inscenace Sen směšného člověka od Dostojevského.

No a jak se Vám to líbilo, zapůsobilo? Pamatujete si z toho něco víc? Dojem, atmosféru...

Pro mě bylo jednak překvapující to prostředí, protože jsem nečekala, že divadlo může být natolik malém prostoru. Ne že bych byla nějak divadelně negramotná, ale nečekala jsem to. Jednak tedy to prostředí, protože je to vlastně taková jakási kobka, ale kupodivu to korespondovalo s obsahem dramatu. No, potom mě překvapilo, že to bylo vlastně představení jednoho herce. Hrál tam jenom Igor Bareš, hrál úplně sám a vlastně i z toho důvodu jsem si potom napůjčovala z knihovny mnoho knih od Dostojevského a četla jsem ty jeho povídky, protože to představení mě natolik zasáhlo, což jsem nečekala. Tak jsem si říkala, tohleto si musím načíst. A hlavní dojem, který jsem z toho měla byl emocionální, protože, ne že bych na to nebylo do té doby zvyklá, ale byl to strašně markantní náraz. Takže si myslím, že mi to pomohlo i v osobním životě... toto představení. Možná to zní trochu pateticky, ale je to tak.

Takže, myslíte si, že toto sklepní prostředí DUS je plus nebo minus?

Já si myslím, že je to jeden z hlavních faktorů toho divadla, protože oni ty inscenace tvoří tak, aby do toho prostě zapadaly. Prostě, tam se nedá udělat nějak moc velká scénografie, protože tam není kam to dát, takže musí hrát na to, jak ten prostor sám o sobě vypadá. A myslím si, že i proto tam hrají takové inscenace, jaké tam hrají. A taky jak je hrají, že to je prostě jeden z podstatných faktorů toho divadla.

Předpokládám tedy, že DUS navštěvujete relativně často...?

Ano.

Takže stalo se Vám někdy, že jste na představení seděla v první řadě?

Ano.

Bylo to pro Vás nepříjemné, že jste seděla přímo jako kdyby na té scéně?

No zrovna na tom prvním představení jsem seděla v první řadě, takže když jsem se snažila najít kapesník v kabelce, tak to byl poměrně rušivý efekt, pravda. A stalo se mi to vlastně několikrát, ale já jsem jako spíš ráda, když jsem v předu, protože to je jakoby nevýhoda, co se sklepní scény týče, že ty řady jsou poměrně blízko u sebe a nejsou výškově jakoby úplně odstíněné. Takže člověk pak někomu kouká do hlavy, ale pokud jde o tu nepříjemnost z hlediska pohledu na herce, tak já to nevnímám. Protože já jsem...jako bych se dívala ...vím, že to zní zvláštně, ale já to mám jakoby film. Najednou se od toho odstříhnu a mohla bych úplně kdekoliv a stejně bych to vnímala úplně stejně.

Říkáte, že divadlo vnímáte jako jeden divák, takže publikum kolem sebe nepozorujete? Třeba věk ostatních. Zeptám se trochu jinak. Myslíte si, že DUS je divadlo pro mladší diváky nebo starší?

Já si myslím, že toto divadlo není vázáno na věk, že je vázáno pouze na charakter a na charakteristiku člověka. Tím chci říct, že určitý typ člověka by tam nikdy nezašel, protože by tu inscenaci nikdy nepochopil a hlavně by ji vůbec nedokázal vnímat, tak jak oni to chápou. Tím samozřejmě nechci říct,

že jsem něco víc, než ostatní, to v žádném případě, ale prostě mám dojem, že jsou typy lidí a mám dojem, že je to vázáno na určitý typ člověka. Fakt to není věkově, protože si myslím, že tam můžou chodit středoškoláci, můžou tam chodit normální lidi i starší...já si myslím, že to fakt nehraje roli, ten věk, vůbec.

Zaběhneme trošku k dramaturgii. Myslíte si, že představení, která se zde premiérují jsou těžší nebo lehčího žánru. Nebo jestli vybírají repertoár podle toho, co je zrovna v módě, jak to dělají jiná brněnská divadla?

To si myslím, že není případ DUS, to v žádném případě. Já vždycky když se dívám na jejich dramaturgii, tak mám prostě dojem, že je neuvěřitelně promyšlená, byť by tam člověk nějakou tu kontinuální linku nemusel ani najít...tak vždycky, když něco dávají, tak je to překvapivé, ať už je to zpracování nějakého textu, výcuc z nějaké divadelní hry nebo ať už je to normální uvedení povídky nebo čehokoliv dalšího...jsem vždycky překvapená, že takovou věc lze zinscenovat a lze ji zinscenovat dobře. Myslím si, že oni nehrají vůbec na efekt a že oni jsou divadlo, teď si nejsem jistá, ale které nemá stálý divadelní soubor, ale že si vybírají určitý typ herců, kteří jim sedí na to dané představení a to si myslím, že je ideální.

Dostali jste se tedy k hereckému soboru. Máte nějaké oblíbeného herce DUS?

NO v DUS musím říct, že mám asi nejvíc ráda Viktora Skálu, Helenu Dvořákovou a potom Jana Mazáka.

Zajímavé je, že jak Viktor Skála, tak Jan Mazák hrají také v MdB...

A hrají tam úplně jinak...

Proč si myslíte, že hrají v tom velkém komerčním divadle a na druhou stranu je potom vidíte na naprosto soukromé, komorní scéně?

Myslím si, že oni jsou právě charakterem těch lidí, kteří to divadlo potřebují...že ho nemůžou dělat jenom pro komerci, která, dá se říct, je užitivá. ...a DUS, nevím jestli to tak je, ale myslím si, že se samo neužívá...je to tak, že pokud člověk chce nějak psychicky, osobně vzrůst, tak jde do tohoto divadla a tak tam hraje.

Nyní se trochu vrátíme, k inscenacím které jste v DUS viděla, vzpomenete si na některé?

Určitě jsem viděla...teď nevím, jak se to přesně jmenovalo....Máj..., potom jsem viděla Tragickou historii o Doktoru Faustovi, viděla jsem Život je sen, viděla jsem Macbetha, Zapomenuté světlo, Šamhorodský proces a pak ještě další, které si hned teď nevzpomenu. No a potom ještě pár večerů s autorským divadlem...ty ale měly jiný charakter.

Která inscenace na Vás zapůsobila nejvíc?

To se nedá tak říct, protože každá inscenace je úplně jiná a každá působí jiným způsobem a tu intenzitu nechci odhadovat, protože záleží taky na rozpoložení člověka který tam jde. Musím říct, že se mi ještě nestalo, že bych tam zažila inscenaci, která se mi nelíbí, nelíbila. Vždycky k tomu mám sice kritické výhrady, ale ještě se mi nestalo, že bych odcházela a říkala si..."hmmm, to teda bylo blbý..."

Mluvíme-li tedy o tom rozpoložení....když jdete do DUS, jdete se tam pobavit, protože tituly, které zde hrají nejsou nijak komediální, nějaké konverzační komedie a podobně....

Když jdu tam, tak kupodivu ani nemusím mít nějakou speciální náladu, protože když vím, že jdu tam, tak ono to přijde samo sebou, jakmile začne ta jejich inscenace. To prostředí, co působí, ti herci a vědomí toho, co budou dávat nějak podvědomě anticipuje, takže zapůsobí jakmile se zapnou světla reflektorů. Že tam člověk nemusí...může mu být špatně, může být veselý, ale ta inscenace sama o sobě člověka úplně předělá.

Ted' k trochu praktičtějším otázkám.

Myslíte si, že DUS má dobrou propagaci? Jak se vlastně dozvídáte o inscenacích, které probíhají?

No vzhledem tomu, že do tohoto divadla chodím docela dlouho, tak já jsem jeden z těch emailovýchprostě mi posílají emaily ohledně toho, co tam budou dávat, takže vím, co tam dávají, vím o případných změnách a tak.

Dobře, ale podívejme se na to tak, jakoby jste žádné emaily nedostávala. Co třeba plakáty?

Ty jsou vidět málokdy, podle mě,...a pokud člověk vyloženě nezajde do Husy a nezeptá se na to, tak se k tomu taky poměrně málo dostane. POKUD nevyhledá, tak se k tomu málokdy dostane. Podle mě je to i dobře, protože kdyby to bylo masové divadlo, tak se dovnitř člověk jen tak nedostane, protože by tam byl hrozný nával a jednak to ani není masový typ divadla, takže ti lidi, co chtějí, tak se na to představení dostanou nebo se tam dostanou skrz člověka, který je na to představení přivede.

Myslíte si, že je snadné se do DUS dostat, při tak malé kapacitě?

No není. Já tam vždycky jdu zjistit, jestli nemají volné lístky a dost často e mi stává, že se dovnitř už prostě nedostanu. Bývá to většinou vyprodané a špatně se tam dostává, protože je tam velký zájem, při tak malé kapacitě.

Já Vám tedy děkuji za rozhovor a mějte se hezky. Nashledanou.

RESPONDENT:

Pohlaví: žena

Věk: 25

Vzdělání: Vysokoškolské – Pedagogická a filosofická fakulta MU

Zaměstnání: úřednice v pojišťovně